

Patriarhul Daniel: Iubirea milostivă a lui Hristos vede unde este suferință care duce la pocăință

„Evanghelia de astăzi ne arată că iubirea milostivă a lui Hristos vede unde este suferință care duce la pocăință. Și acolo unde este pocăință și credință că Dumnezeu îl va putea vindeca pe acest om bolnav, el numește persoana respectivă fiul al credinței”, a spus Preafericitul Părinte Patriarh Daniel în predica la Duminica a 2-a din Postul Mare.

Preafericirea Sa a explicat că Mântuitorul Iisus Hristos îi dăruiește bolnavului, pe lângă iertarea păcatelor, vindecarea trupului, libertatea de a se mișca și de a se reintegra în comunitate „ca om între oameni”.

„Această putere iertătoare este și putere vindecătoare, care ridică pe om și îl înfiază prin iubirea care izvorăște din harul Lui Dumnezeu”.

Să nu judecăm!

Prin primirea pe care o face Mântuitorul Iisus Hristos slăbănogului, spunându-i: Fiule, iertate îți sunt păcatele tale, „ne arată că Iisus Hristos a înțeles sau a cunoscut că păcatele acestui om erau cauza îmbolnăvirii lui”.

Preafericitul Părinte Patriarh a evidențiat că „nu totdeauna bolile sunt urmare a păcatelor sau consecință a păcatelor, dar uneori pot fi. Există și cazuri în care boala nu este urmare a păcatului, ci o formă de a preveni păcatele. Sau o lucrare a înțelepciunii lui Dumnezeu”.

De exemplu, spune Preafericirea Sa, „când un om s-a născut orb, s-a pus întrebarea dacă el a păcătuț sau părinții lui de s-a născut orb, și Mântuitorul a spus: Nici el, nici părinții lui nu au păcătuț, ci s-a născut orb ca să se arate în el lucrările lui Dumnezeu”.

„Acolo este o pedagogie, o înțelepciune divină care explică această stare de orbire trupească. Ca apoi, prin vindecarea pe care o primește orbul din naștere, să se poată vedea lucrarea minunată a lui Dumnezeu”.

Un exemplu asemănător este oferit și de boala pe care o avea Sfântul Apostol

Pavel, deși se bucura de o mulțime de daruri și descoperiri ale lui Dumnezeu. Suferința lui „a fost îngăduită ca el să nu se mândrească de mulțimea darurilor duhovnicești pe care le-a primit”.

Părintele Patriarh a îndemnat „să nu ne pripim să judecăm pe cineva care este bolnav, ca fiind neapărat bolnav din cauza bolii, din cauza păcatelor, ci trebuie să vedem că mai întâi este necesar să ajutăm pe omul bolnav, nu să-l judecăm, ci să-l ajutăm cum au făcut cei patru oameni care l-au dus pe bolnav la Iisus, ca să-l vindece”.

Îndemnul Evangheliei

Evanghelia care relatează vindecarea slăbănogului din Caperanum ne îndeamnă „să fim și noi milostivi, să ne pocăim pentru păcate, să cerem iertarea păcatelor prin spovedanie și să cerem vindecare de bolile sufletești și trupești, dar și să ajutăm pe cei bolnavi, să-i ajutăm să vină la biserică sau să ne rugăm pentru ei, mai ales pentru cei care nu știu să se roage sau din cauza suferinței prea mari nu pot să se roage”.

Cei patru prieteni care îl aduc pe omul bolnav la Mântuitorul Iisus Hristos pentru a fi vindecat „reprezintă toți medicii, personalul medical, preoții de caritate, cei dragi din familie care îngrijesc pe cei bolnavi, colegi sau prieteni care au grijă de cei bolnavi”, a subliniat Părintele Patriarh.

„Toți aceștia reprezintă Biserica rugătoare, slujitoare în care oamenii se întâlnesc cu Hristos, Doctorul sufletelor și al trupurilor, prin rugăciune și prin Sfintele Taine, mai ales prin Sfânta Taină a ungerii bolnavilor sau a Sfântului Maslu”.

„Anul acesta este dedicat îngrijirii bolnavilor, în mod deosebit, și comemorării doctorilor fără de arginți. Evanghelia, în post ne îndeamnă la spovedanie, la împărtășire mai deasă, dar și la fapte de milostenie în favoarea celor care suferă de boli sufletești și trupești”.

Sfântul Grigorie Palama

Patriarhul României a explicat de ce este pomenit Sfântul Grigorie Palama și în a doua duminică a Postului Mare, pe lângă data sa de prăznuire din 14 noiembrie.

„El este pomenit în a doua duminică din postul mare pentru că a fost dascăl al rugăciunii și teolog al luminii necreate sau al Harului Dumnezeiesc”.

Sfântul Grigorie Palama a trăit în secolul 14, „când isihasmul Athonit a luat o dezvoltare foarte mare. Acest isihasm însemna o promovare a unui curent de rugăciune neîncetată”.

Scopul rugăciunii neîncetate era ca practicanții ajungă la vederea Lumini Necreate, Harului lui Dumnezeu, o experiență asemănătoare cu cea a Sfinților Apostoli, Petru, Iacob și Ioan pe muntele Tabor.

„Această mișcare isihastă a arătat prin experiență duhovnicească adevărul din Evanghelie, că cei curați cu inima vor vedea pe Dumnezeu”.

Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a amintit la finalul predicii că toată familia Sfântului Grigorie Palama a fost canonizată. Prin aceasta „vedem că erau toți rugători dreptcredincioși, nevoitori și postitori”.

Foto credit: Basilica.ro / Raluca-Emanuela Ene

basilica.ro